

Áno, už sme na ceste k vám

reportáž z odovzdávania deviatich nových strojov

Ako to chodí pri odovzdávaní nových strojov pohľadom servisných mechanikov.

pohľadom servisných mechanikov

Odobzdvávanie nových strojov patrí medzi naše najobľúbenejšie činnosti. Je s tým síce spojené množstvo papierovania, práce, zodpovednosti a starostí, ale to je mnohonásobne vyvážené skvelými zážitkami a emóciami, ktoré nás pri odobzdvávaní stretávajú. Napadlo nám, že sa s vami o túto jedinečnú skúsenosť podelíme. Požiadali sme preto našich servisných mechanikov – Romana Mužíka a Pavla Belana, aby nám reportážnym spôsobom opísali, čo sa im počas jednej odobzdvávej akcie prihodilo, čo si o tom mysleli a ako to prežívali. Ich príbehy a postrehy boli natoľko zaujímavé, že sme z nich zostavili tento obrazový a textový miniseriál. Vo svojej reportáži opisujú priebeh odobzdvávania deviatich nových strojov. Štyri stroje Reform Metrac H7 X sme odobzdvávali štátnemu podniku Povodí Labe, s. p., Hradec Králové a päť strojov Reform Metrac H7 RX sme odobzdvávali podniku Národná diaľničná spoločnosť, a. s., Bratislava.

Tak tieto štyri stroje budeme odovzdávať

Posledná kontrola a leštenie

Nie je to veľmi vidieť, ale príhovoram sa k Lubošovi Luxovi

A to som ja, Roman Mužík

Neboj sa, ja tú cestu poznám, viem, kam idem

Luboš s Romanom sa bavia

Roman Mužík, STREDA, 12. 10. 2016

Stroje sme na kamión naložili už deň pred odjazdom. I tak som však musel vstávať hrozne skoro ráno. Už o štvrté som bol u Luboša a u Pavla, aby som ich vyzdvihol z domova. Všetci boli z tej zimy a tmy celí rozsypaní, takže rozhovor sa v aute rozprúdil až po dvadsiatich minútach. Myslím, že prvý prehovoril Pavel, ale to až niekedy za kruháčom pri Vamberku.

Celú cestu lialo ako z krhly a v Hradci nám nejaký blbec nedal na križovatke prednosť. Hrklo vo mne ako v starých hodinách. Na desiatu sme sa zastavili na OMV v Poděbradoch. Dal som si gulášovú polievku. Celkom ušla. Do Povodia v Kostomlatoch nad Labem sme dorazili o ôsmej ráno a šli sme rovno do kancelárie pána Řeháka. Mal to tam polepené samými plagátmi z filmu Postřižiny. Až teraz mi to došlo. My sme vlastne priamo v mieste, kde sa ten slávny film natáčal. Hovoril som si, že si to tam musím po odovzdávaní dobre prezrieť.

Chvíľu sme museli čakať, kým dorazí kamión so strojmi. Pavel preto začal riešiť papiere a my s Lubošom sme sa šli pozrieť, ako vyzerajú staršie stroje, čo tam od nás majú. Za chvíľu však kamión dorazil. Je to tam veľmi rozsiahly areál plný ťažkej mechanizácie, vráta do dvora však majú celkom úzke, takže sme museli tie dva stroje zložiť pri miestnej krčme, ktorá je kúsok od areálu. Na dvore na nás už čakalo asi desať ľudí. Okrem pána Řeháka a Hyku z vedenia tam boli všetci budúci vodiči a strojní mechanici. Bolo vidieť, že sa im tie nové stroje páčia. Vypytovali sa na všetko možné. S odovzdávaním sme boli hotoví asi za tri hodiny. S ich hlavnými vodičmi sme si vymenili telefónne čísla. Zamávali nám a my sme vyrazili do Brandýsa na ďalšie odovzdávanie.

Zakaždým, keď cez Brandýs idem, spomeniem si na to, ako som tu bol na vojne. Boli to divoké časy. Všetky cesty tu poznám naspamäť. Tu zablúdiť nemôžeme. Pretože sa cez historické centrum ísť nesmie, vyložili sme ten tretí dnešný Metrac pri kasárňach. Mali sme hodinu voľna, a tak sme si zašli do miestnej krčmy na obed. Tam ma zasa dobehli tie spomienky na vojnu.

Na miesto sme prišli už rovno v stroji. Šéf strediska pán Novák si ten stroj očividne okamžite zamiloval. Len čo si doň sadol, už nás nechcel pustiť za volant. Je to radosť stretnúť sa s takými nadšencami. Na revanš nám po skončení odovzdávania ukázal jednu zaujímavosť. Práve vypúšťali plavebnú komoru. Dole v nádrži zostalo asi tak pol metra vody, v ktorej sa to hemžilo stovkami rýb. To som ešte nikdy nevidel.

Takto vyzerá v celej svojej kráse i s obracačom

Vľavo na motore ešte pred chvíľou vospávala mačka pána Janáčka

A ideme si vyskúšať rotačnú lištu

Páni Janáček, Paulus a Šimonka

Áno, je to v poriadku

Môj kolega Luboš Lux

Dnešné odovzdávanie má na starosti Luboš Lux. Pre Povodie Labe povezieme jeden Metrac na priehradu Hamry do Studnice pri Hlinsku. Vo firme sme sa stretli o siedmej ráno. Stroj bol už predchádzajúci deň naložený na malý nákladniak. Cesta bola na rozdiel od včerajška príjemná, vyrážali sme za svetla a za dobrého počasia.

Do Studnice sme dorazili o deviatej hodine. A čakala nás veľká zmena. Zatiaľ čo včera sme boli v technickom areáli, ktorý bol rozsiahly a plný ťažkých strojov, tu sme sa ocitli na malom statku ležiacom pri lese. Bolo to tam naozaj malebné.

Privítal nás hrádzny, pán Janáček, a spolu s ním sa na nás prišlo pozrieť i niekoľko jeho psov, mačiek a ďalších domácich zvierat. Dostali sme kávu a skvelý domáci koláč. Chvíľu sme museli čakať na kamión. Cestou sa totiž stretol s búračkou, a tak mal oproti plánu malé meškanie.

Keď nákladniak dorazil, pustili sme sa do práce. Šlo to rýchlo. Funkčnosť stroja sme pánu Janáčkovi ukazovali rovno na statku. Bol z tých nových možností nadšený. Oči mu žiarili ako sviečky na vianočnom stromčeku. On totiž až doposiaľ pracoval na osemnásť rokov starom mechanickom stroji. Teraz dostal plne vybavený stroj s ohromnou vzdušnou kabínou, klimatizáciou a hlavne s hydrostatickou prevodovkou. Myslím, že si ten nový stroj bude celkom slušne užívať.

Chvíľu trvalo, kým sme stroj odovzdali i po dokumentačnej stránke, a tak sme šli do chalupy. Keď sme sa potom vrátili späť k strojom, čakal na nás pôvabný obrázok. Jedna z mačiek pána Janáčka zistila, že je kapota nad motorom teplá, a tak sa na ňu šla vyspať. Tipol by som si, že sa to nestalo prvýkrát. Skrátka, pohoda v chalupe na samote u lesa.

Po ceste späť sme sa zastavili na obed v motoreste Čertovina. Varili celkom dobre. Domov do Dlouhoňovic sme potom prišli niekedy okolo pol druhej. Za dva dni sme hladko odovzdali štyri nové stroje. Darí sa. Mám z toho ozajstnú radosť.

Pavol Belan, PONDELOK, 14. 11. 2016

Štyristopäťdesiat kilometrov pred nami, a to iba do prvej zastávky. Tak to bolo asi to prvé, na čo som myslel, keď som o pol tretej ráno vystrčil nohu z postele. Vo firme sme sa s Norbertom Havranom stretli o pol štvrtej ráno a vyrazili sme na trasu Zemianska Olča – Beharovce.

Mierili sme do strediska Národnej diaľničnej spoločnosti, kde máme za úlohu odovzdať prvý z nových Metracov. To stredisko je novšie, bolo postavené len nedávno v súvislosti s novovybudovaným úsekom diaľnice. Nachádza sa blízko tunela Branisko. Tento tunel je preslávený tým, že má zatiaľ len jeden tubus.

Cesta šla lepšie, než sme čakali. Na miesto sme dorazili už pred ôsmou. Sotva sme vošli na dvor, hneď sa k nám zbehlo plno dobrovoľníkov a zvedavcov. Za chvíľu nás prišiel privítať i hlavný mechanizátor strediska pán Marcel Štreber a my sme sa pustili do skladania a odovzdávania. Šlo to všetko hladko. Tu už od nás jeden stroj majú, takže už veľmi dobre vedia, čo a ako. Asi po troch hodinách sme si urobili záverečnú fotku a vyrazili sme na ďalšiu štáciu.

Zamierili sme do diaľničného strediska Mengusovce. To leží v tesnej blízkosti Vysokých Tatier a ja som sa celú cestu jedným okom díval na ich reliéf. Je to nádherná krajina. Modrá obloha, oceľovosivé štíty a zelenohnedá zem pod nimi. Stredisko v Mengusovciach je tiež takmer nové. Do prevádzky bolo odovzdané až minulého roka. Šli sme presne po tom úseku diaľnice, o ktorý sa ľudia z tohto strediska starajú.

Pretože tu od nás ešte žiadny stroj nemali, mysleli sme si, že nám odovzdávanie a hlavne zaškolenie zaberie veľa času. Ale nebolo to tak. Na mieste nás obklopili veľmi skúsení vodiči, ktorí si to zoznamovanie s novým strojom vyslovene užívali. Bolo vidieť, že sú to skúsení profíci. Brali to s úsmevom. Asi za dve hodiny sme mohli na stroj umiestniť poslednú samolepku a vyraziť ďalej.

V ten deň nás ešte čakal presun do Martina. Je to asi sto kilometrov, teda hodina a pol jazdy. Zvládli sme to bez prietahov. V ten deň sme sa však už do ďalšieho odovzdávania nepúšťali. Iba sme stroj zložili z kamióna. Potom sme šli do hotela, kde sme si dali večeru, pivo a dobrú noc. Boli sme ťahaní ako mačatá. Mám pocit, že som zaspal skôr, než som si pretiahol perinu cez ramená.

Ideme na Slovensko, budeme pracovať na diaľniciach

Spoločná fotka a úsmev pre médiá

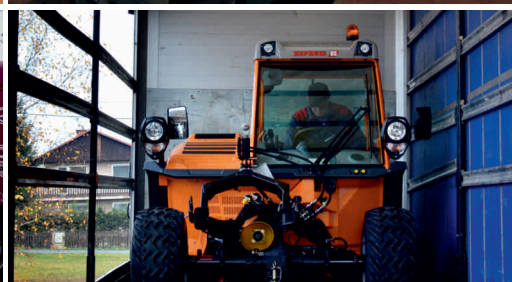
Pred odjazdom z Dlouhoňovic

Tatry na dotyk

A to som ja, Pavol Belan

Pri nastupovaní to bolo celkom tesné

Sú to vždy veľké manévry

Reform Metrac H7 RX

Pavol Belan, UTOROK, 15. 11. 2016

Prebudili sme sa do pekne zmrznutého rána. Na všetkom bola biela inovať a pod topánkami to vŕzgalo. Do dočasného strediska, to nové ešte nie je dostavané, sme dorazili o ôsmej hodine. Stroj sme mali pripravený z predchádzajúceho dňa, takže sme sa rovno pustili do zaškoľovania siedmich vodičov.

Hlavný mechanizátor sa volá František Greguš. Je to veľmi komunikatívny a priateľský chlap. Keď tak pozoroval, s akým záujmom jeho podriadení prijímajú nové informácie, na čo všetko sa pýtajú, veľmi si pochvaloval, aký dobrý pracovný tím sa mu za ten krátky čas, čo stredisko funguje, podarilo zostaviť. A bola to pravda.

Dal som sa do reči s Ondrejom Kubíkom, hlavným vodičom areálu. Kedysi pracoval ako vodič kombajnu. Veľmi sme si rozumeli. Je nepochybné, že tie jeho skúsenosti s poľnohospodárskymi strojmi sú veľmi dobre prenositeľné i na naše Reformy. Presne vedel, čo je a čo nie je dôležité, na čo treba dávať pozor.

Stroj i s jeho adaptérmí sme chceli otestovať na umelo vytvorených svahoch, ktoré obopínajú areál diaľničného strediska. Zatiaľ však na nich sú veľké kamene, ktoré ešte len čakajú na svoj odvoz. A tak sme funkcie stroja predviedli pekne na rovinke pred domami.

Ďalší stroj sme šli odovzdávať do Trenčína. Je tam pravdepodobne jedno z najmenších diaľničných stredísk, ktoré na Slovensku existuje. Z jednej strany ho totiž zvierá diaľnica a z druhej strany veľký kopec.

Reformy na miesto priviezol kamión idúci priamo z TopKarMoto. Ani nie za hodinu sme boli tam. Privítal nás Peter Pleva, hlavný mechanizátor strediska. A bolo to veľmi milé stretnutie. Poznáme sa totiž už dlho. Tu v Trenčíne majú dva naše stroje, ktoré im roky pomáhajú po servisnej stránke udržiavať. Chodím sem hrozne rád. Sú tu samí príjemní ľudia.

Chlapi, pustíme sa do odovzdávania

Stanislav Rezbárik

Je to predsa len pekný pohľad

Ešte kúsok a bude to dobré

Na odovzdávaní sa zúčastnilo celkovo šesť osôb. Obaja hlavní vodiči Peter Kukuča a Ján Ondruš boli zo stroja nadšení. Bolo isté, že po svojich starých strojoch s mechanickou prevodovkou dlho smútiť nebudú. Medzitým odviezol kamión ďalší Reform do Trnavy, kde sme stroj však iba zložili a samotné odovzdávanie sme mali dohodnuté až na nasledujúci deň.

Zázemie trnavského diaľničného strediska

Miroslav Němec, Mirán Franko, Stanislav Rezbárik, Peter Benedik a ja

Ešte kúsok a je doma

Pavol Belan, STREDA, 16. 11. 2016

O ôsmej sme boli na mieste v Trnave a začali sme netradične skupinovým fotografovaním. Hneď potom sme sa však pustili do odovzdávania.

So strojom bude najviac pracovať Stanislav Rezbárik. S Reformami má už pätnásťročnú skúsenosť, takže jeho zaškolenie bola naozaj hračka. Človek by čakal, že to odovzdávanie a vysvetľovanie nebude brať príliš vážne. Opak bol pravdou. A veľmi ma to potešilo. Pán Rezbárik bol veľmi pozorný a ústretový. Všetko ho zaujímalo. S takými ľuďmi sa dobre robí. A navyše, oni sa o svoje stroje skvele starajú.

Za vedenie spoločnosti sa na odovzdávaní zúčastnil vedúci strediska Miroslav Němec. Keď sme sa vo voľnej chvíľke trošku zarozprávali, zistili sme, že práve čaká na narodenie vnúčaťa a že to vychádza na rovnaký termín, aký má stanovený naša ekonómka Ingrida. Ktovie, možno sa obe stretnú v rovnakej pôrodnici. Život prináša samé prekvapenia.

Keď sme s odovzdávaním končili, šiel som najkratšou cestou domov. Kolega Norbert Havran si to namieril ešte do Bratislavy, kde v centrále Národnej diaľničnej spoločnosti odovzdal odovzdávaciu dokumentáciu.

Máme to pre túto chvíľu za sebou. Odovzdali sme päť nových strojov. Ďalšie odovzdávanie nás čaká ešte tohto roku v decembri. To však budeme mať blízko. Bude to v Bratislave.

Tak vyzerá správne odovzdávanie

Kľúče mám, papiere mám, tak to bude asi všetko

Cesta z kamiónu na valník